

האחד, והשני הוא הליגנד, כלומר החומר היוצר את הכילאט עם המתכת.

מתברר, כי למרות שיש ויכוח בדבר הנחיצות של הכילאטים, בכמה מקומות בעולם החלו להשתמש בהם להזנת בקר וחזירים. הדעה המקובלת היא – וזאת גם על סמך שנים של שימוש בישראל – כי הכילאטים לא מזיקים. לפיכך, גם על פי הגישה המחמירה, יש לחשב את עלות תוספת מינרלי קורט בצורת כילאטים לעומת התוספות "הרגילות". אם במקרה השימוש בכילאטים זול יותר, אין מניעה להשתמש בהם.

יחד עם זאת, הנני מבקש לציין כי קיימים מאות ליגנדים. כאשר מדברים על "כילאט", יש לשאול בראש וראשונה מהו הליגנד שבונה אותו, ולבקש הוכחות כי ליגנד זה ולא אחר אכן תורם בהזנת הבקר. אין כל טעם להתייחס למונח כילאט באופן כללי, אלא לכל ליגנד לגופו.



המשך הרשימה בחוברת הבאה

מכיוון שהן תיכנסנה לתהליכי הכרס, והשכר יצא בהפסד.

מחצבי קורט בצורת כילאטים

לפני שנים התנהל בארץ ויכוח בדבר הנחיצות של תוספת מחצבי קורט למנת הבקר. בדרך כלל התקבל הרעיון כי צריך להוסיף מנה של כמה מחצבי קורט, אם בחזקת "ביטוח", אם משום שמנה זו זולה מאוד, ואם משום שהיה מי שהשתכנע שאכן תוספת זו היא חיונית. כיום הוויכוח מתמקד על הצורה הכימית של יסודות הקורט הללו: האם לתתם בצורת סולפאטים, קרבונטים, אוקסידים – או בקומפלקסים מורכבים יותר הנקראים כילאטים. בהקשר זה ברצוני להסביר נקודה מסויימת שלגביה נשאלתי על ידי הרפתנים עשרות פעמים. הכילאט אינו החומר המזין בעצמו. הוא בנוי משני מרכיבים: היום המתכתי הדרוש להזנה הוא

השפעת המצב הגופני של הפרות ביום ההמלטה על צריכת המזון ותנובות החלב

עופר קרול, האגף לבעלי חיים

באכילה חופשית, ובריכוזיות 1.75 מגק"ל אנרגיה נטו בחומר היבש.

בשני הניסויים הפרות שנמצאו במצב הגופני הגבוה יותר ביום ההמלטה, צרכו פחות מזון מאלו שהיו במצב הגופני הנמוך. בנוסף לכך הושגה צריכת המזון הגבוהה ביותר אצל הפרות ה"רזות" כבר ב־8–9 שבועות אחרי ההמלטה, ואילו אצל ה"שמנות" ב־14–14.5 שבועות.

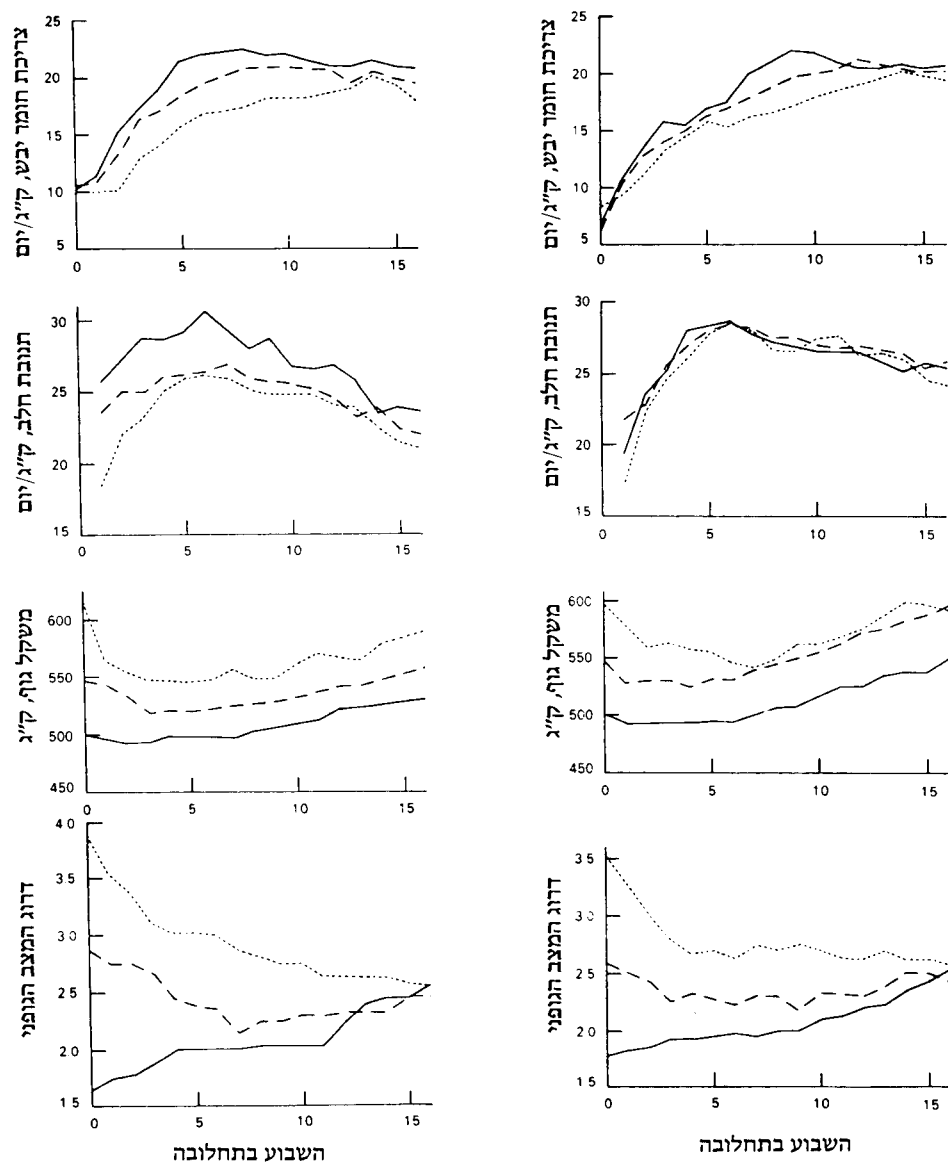
ההבדלים בייצור החלב היו קטנים בניסוי הראשון, אבל בולטים ($P < 0.05$) לטובת הפרות הרזות בניסוי השני. משך הזמן של ירידה במשקל אחרי ההמלטה היה רב יותר בפרות השמנות בשני הניסויים, כך שפרות אלו השיגו

בשני ניסויים שבוצעו בסקוטלנד, 3 קבוצות של 8 פרות הואבסו במשך חודשיים שלפני ההמלטה בכמויות הזנה שונות, מתוך מגמה להגיע בקבוצות השונות למצב גופני "נמוך" (1.5–2), "בינוני" (2.5–3) או "גבוה" (3.5–4)* ביום ההמלטה. הסקלה 1–5 מקובלת בבריטניה להגדרת המצב הגופני. ככל שהמספר גבוה יותר, הפרה שמנה יותר. לאחר ההמלטה ובמשך 16 שבועות קיבלו כל 3 הקבוצות מנה שלמה

* לפי היכרותי את המקובל באנגליה, ההגדרה על "מצב גופני 3.5–4" פרושה – מצב קיצוני ביותר של השמנה אשר אינו קיים אצלנו

ציור 1. ניסוי 1

ציור 2. ניסוי 2



צריכת חומר יבש, תנובת חלב, משקל גוף ודרוג המצב הגופני (ממוצעים יומיים) ל-3 קבוצות הפרות בכל ניסוי:

הנמוכה — הבינונית הגבוהה —

יטופר



להבטחת הבריאות

של עגלים, עגלות
וחולבות.

תרכיזים המכילים ויטמינים
ומחצבייקורט להשלמת
התערובת או כתוספת
לעגלה המערבלת.



קופולק

פתח תקוה, קרית מטלון טל. 9229961
ת.ד. 1098, תל-אביב 61010

מאזן אנרגיה חיובי מאוחד יותר. לדבר זה ישנה השפעה על רמת הפוריות.

עורכי הניסויים מסכמים כי הפרות בעלות המצב הגופני הנמוך ביום ההמלטה מייצרות יותר חלב ישירות מן המזון מאשר מהרזרואה הגופנית. הן מגיעות למאזן אנרגיה חיובי מוקדם יותר, וכן הן בעלות נצילות מזון גבוהה יותר מאלו שביום ההמלטה מצויות במצב הגופני הגבוה. מדגישים כי "אין שום יתרון באביסת פרות למצב גופני גבוה מ-1.5-2 ביום ההמלטה, אם המנה השלמה שתוגש לאחר ההמלטה תהיה עשירה באנרגיה".

נתוני צריכת המזון, תפוקת החלב, משקל הגוף והמצב הגופני של הפרות בשני הניסויים השונים ובמועדים השונים לאורך התחלובה מובאים בצירורים.



רשימת הספרות שמורה אצל המחבר

רישום נתוני ייצור החלב על ידי מבקרי החלב

במסגרת המאמצים להגברת הפיקוח על ביקורת החלב נדרשים מבקרי החלב לרשום בתום הביקורת גם את כמות החלב (בליטרים) שיוצרה במשק במשך כל החודש הקודם לחודש הביקורת. כמות זו תכלול את החלב המשווק וכן את החלב שמשתמשים בו לתצרוכת פנימית (הגמעת יונקים ומטבח), וכן חלב שנשפך מסיבה כלשהי.

מערכת ביקורת החלב